

Како је информативни разговор са Здравком Поношем пробио дно бешчашћа? Имају ли опскурни ликови из Информера полицијске значке, а полицајци легитимације Информера или то дође на исто? И због чега кмечи Високо јавно тужилаштво.

Предсједник парламентарне странке СРЦЕ, Народни посланик и бивши Начелник генералштаба Војске Србије Здравко Понош, обрео се 2. јула на информативном разговору у Управи криминалистичке полиције. Под каквим околностима? Па због тога што је на свом налогу на мрежи Х написао да је режим 15. марта 2025 употрејебио „звучни топ“ против грађана.

Овим је власт наставила дејство свог оружја за масовно застрашивање и прогон политичких неистомишљеника. За разлику од генерала којем је електроника ужа војна специјалност, правник без дана рада у струци, министар без поузданих података о образовању и остала режимска послуга без образа тврде да су студенти „симулирали“ акустично оружје. Ово је заиста за бенседин.

Закон је за оне друге

Поноша су у полицији испитивали због јавно изговорене ријечи коју му омогућава Устав, члан 46. Зашто су га прекршили јавни тужилац из Посебног одељења за високотехнолошки криминал Владимир Живковић и припадници УКП Предраг Јандрић и Сима Перовић?

Зато, поштовани читаоче, што им Устав тумачи Дарко Глишић. А тај каже: „Изгледа да је Понош био један од актера који су учествовали у томе како да се на један најподмуклији начин изазову крвави грађански сукоби.“

То је онај исти министар чувен по позиву родитељима да не уписују дјецу на „блокадерске факултете“ јер ће им бити враћена у мртвачким ковчезима. Њега УКП и ВЈТ нису испитивали због преношења лажних вијести, изазивања панике и нарушавања јавног реда и мира.

А и како би? Глишић је власт, а накарадни, стаљинистички и незаконити прогон намијењен је оним другима. Тренутно – Поношу, Александру Радићу, Војкану Костићу, Александру Оленику...

Сва је прилика да ће послуже њих тужилац Живковић и УКП започети са испитивањем грађана који су били изложени акустичном оружју и лијечника који су им пружили помоћ. Тако то иде код Стаљина са Андрићевог венца.

Јадно, погано, кмечаво

У случају Поноша, информативни разговор није био дно бешчашћа. Његов пробој је улиједио десетак минута по изласку лидера СРЦЕ из полиције. Тада је на ТВ Инфоремемер Д.Ј. Вучићевић прочитао службену биљешку о Поношевом исказу.

Има ли ишта јадније и поганије? Да народу буде јасно, власт би што прије требало да објасни да ли опскурни ликови из Информера имају полицијске значке, а полицајци легитимације Информера? Или то дође на исто?

Понору бешчашћа ни овдје није био крај. Закмечео је и ВЈТ у Београду. У свом срамном саопћењу негодовао је што је Понош навео име тужиоца Владимира Живковића. То је за њих „таргетирање“.

А у, човјече, овима у ВЈТ ништа није одвратно и глупо. Па зар тужиоци нису функционари и јавне личности? Јесу и те како, а грађани имају пуно право да знају што раде. Дакле, није тужилац Живковић „таргетиран“, већ је он управо учесник у незаконитом политичком прогону Поноша и цртању мете на његовим леђима.

Црна Србијо, докле си потонула... А опет – мрак је најгушћи пред зору.

(Време)